

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

„Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk
verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat koninkrijk zal
aan geen ander volk overgelaten worden: het zal al die koninkrijken vermalen en te
niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan”. DAN. 2: 44.

No. 12. 15 JUNI.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	2e Jaargang 1897.
----------------------------	---	------------------------------------

Algemeene Conferentie.

(Vervolg van bladz. 167).

Ouderling Heber J. Grant,
van hetzelfde Quorum, volgde. Teverdenheid werd uitgedrukt met
de aanmoedigende verslagen, uit verschillende afdelingen van het
werk Gods ontvangen, welke vervullingen waren van de voor-
spelling van President Woodruff bij de inwijding van den Salt Lake
tempel, dat de harten van de menschen der wereld tegenover de
Heiligen der laatste Dagen verzacht zouden worden. Ieder getrouwe
Heilige had aanspraak op eene getuigenis van de waarheid van
Gods werk, ieder vermogen van den geest overtuigd zijnde van
deze waarheid. Alle kennis werd verkregen door het gebruiken
van de geestelijke vermogens, en de kennis van het Evangelie
werd verkregen door gehoorzaamheid aan de wetten er van, vol-
gens de beloften van Christus. Als de menschen dit werk wilden
onderzoeken, even ernstig als zij de wetenschappen bestudeeren,
dan kon het niet mislukken, de waarheid er van te ontdekken.
Op 6 Augustus 1842, zeide de Profeet Joseph Smith, dat de Hei-
ligen naar het rotsgebergte zouden verdreven worden, niettegen-
staande de slechte gesteldheid van het land, door Daniël Webster
geschetst als onbruikbaar door zijne onvruchtbaarheid. De Heiligen
waren levende getuigen van de vervulling dezer merkwaardige
profetie. Terwijl de spreker wereldsche onderwijzingen niet min-
achte, zoo gevoelde hij, dat eene grootere aandacht gewijd moest
worden aan de verkrijging van eene volkomener kennis van de
beginsele van het Evangelie. Waardige kinderen van waardige
ouders waren vandaag noodig, mannen en vrouwen gewillig om
in gerechtigheid te gehoorzamen en niet geneigd het Priesterschap
te veroordeelen om hunne toewijding voor het hun toevertrouwde

werk, want een zoodanige geest leidt tot verdoemenis van hen, die dit aanmoedigen.

Een uittreksel van eene openbaring in „Leeringen en Verbonden” vervat werd voorgelezen, om aan te toonen, dat het Priesterschap moest gebruikt worden volgens de beginselen van rechtvaardigheid en lankmoedigheid. Dit wederlegde de verklaringen van de vijanden van het werk, dat het volk aan den geestelijken leiband liep. Een ander uittreksel werd gelezen, waarin weeen over hen werden uitgesproken, die door hunne ongerechtigheid zich tegenover het Priesterschap Gods stelden. Hij eindigde met te getuigen, dat Gods macht was met hen, die het Priesterschap volgens de beginselen van gerechtigheid gebruikten, en hij vermaande tot vernieuwde getrouwheid en ijver van de zijde der Heiligen.

Het koor zong:

„From whence came all these people whom I see?”

Dankzegging door Ouderling David H. Cannon.

Namiddagvergadering.

Het koor zong het lied, dat begint:

„We're not ashamed to own our Lord.”

Ouderling Reed Smoot bad.

Daarna zong het koor het lied:

„Though deep'ning trials throng your way.”

Ouderling John W. Taylor,

van den raad der Apostelen sprak tot de conferentie. Over de vergaderde Heiligen sprekendé, zeide hij, dat Jesaja in het tweede hoofdstuk voorspeld heeft, dat het huis des Heeren vastgesteld zou zijn in de toppen der bergen en dat er volk van alle natiën zou heenvlieden; de vervulling dezer profetie vormde een van de belangrijkste teekenen der tijden. Dit volk is vergaderd in overeenstemming met de profeet Jeremia, dat jagers en visschers zouden uitgezonden worden tot het vergaderen van de oprechten van hart uit alle natiën. De spreker had gedurende de laatste maanden iets in deze richting gedaan. Hij spoorde het volk aan, tot het verstaan van de teekenen der tijden, opdat zij de belangrijkheid er van zouden inzien. Eén van deze teekenen is het prediken van het Evangelie aan alle volken, voorafgaande aan den komst van Christus op de wolken des hemels en het einde der wereld. Deze boodschap bevatte de roep tot bekeering, het verzaken van het booze en het verkondigen van de oprichting van de Kerk van Christus met alle ambten en bedieningen. De éénheid des geloofs door Paulus voorspeld, was door de verschillende secten der wereld verlaten, omdat zij zekere ambten en beginselen, die Jezus verklaarde noodig te zijn, verwierpen. De boodschappers van de Kerk prediken aan dit volk de volheid van het Evangelie en de volkomen organisatie der Kerk met alle ambten en met al de giften des Heiligen Geestes, met inbegrip van de gave van profetie, door welke geest alle groote voorspellingen van het verleden gemaakt zijn. De macht tot verzegeling en de andere zegeningen, door

Christus aan Petrus en de andere Apostelen beloofd, zijn heden in de Kerk en worden vrij de wereld aangebonden tot geloof en beoefening. Hij gaf eene sterke getuigenis van de macht Gods als geopenbaard door Zijn profet Wilford Woodruff tot de voortgang van Gods doeleinden.

President George Q. Cannon

hield eene redevoering over de juiste opvoeding onzer kinderen en het groote belang van de getrouwen zijnde voorgesteld in de toekomstige geslachten van Gods volk, door een rechtvaardig nageslacht het eeuwig Priesterschap dragende. In betrekking met dit onderwerp sprak hij eenigen tijd over de vergadering der Heiligen, welke zich kenmerkte als eene wonderlijke beweging, die haars gelijke niet in de geschiedenis had, en de ontwikkeling van des Heeren doeleinden in onzen tijd. Hij sprak tevens met groote macht over de standvastigheid van het Priesterschap van den Zoon van God en dacht het dwaasheid van hen, die veronderstelden, dat het verkeerd zou gaan.

Het loflied:

„The nations bow to Satana's Thrall“,

werd door het koor gezongen en de solopartij er van door Zt. Lizzie Thomas—Edwards.

Dankzegging door Ouderling Chas. W. Penrose.

Derde dag, 6 April.

Dezen morgen verscheen President Wilford Woodruff op het platform. Onmiddellijk werd hij door het volk herkend, de geheele vergadering stond op en begroette hem door het wuiven met de zakdoeken. De President beantwoordde deze begroeting door te zeggen: „God zegene u allen“.

„We thank Thee, o God, for a Prophet“,

werd door het koor en de vergaderden gezongen.

Ouderling John Nicholson bad.

Daarna zong het koor het lied, dat begint:

„High on the mountain top“.

President Woodruff

was de eerste spreker. Zijne rede was als volgt:

Ik wil tot mijne broeders, zusters en vrienden zeggen, dat ik door hun geloof en gebeden dezen morgen hier ben. Ik heb korten tijd geleden zeer veel door het weer geleden, zooals het gezegd is, doch ik ben verheugd met u te vergaderen en gevoel dezen morgen eenige woorden tot u te spreken. Ik weet, dat het niet zeer wijs van mij zou zijn, als ik zou trachten veel tijd in beslag te nemen of veel te zeggen. Eerst wil ik tot u zeggen, dat ik de verslagen en gezegden der Apostelen en Ouderlingen gevolgd heb, vanaf het begin dezer conferentie tot op dezen morgen; wat ik zelf niet gelezen heb, is mij voorgelezen en het is eene groote vertroosting voor mij geweest. Ik wil tot de Heiligen der laatste Dagen zeggen: de God des hemels is werkende, Zijne doeleinden uitvoerende in vervulling van openbaring, profetie en inspiratie,

welke Hij door Zijne Profeten, Apostelen en Patriarchen gegeven heeft, vanaf de schepping der wereld tot op dit uur. En de Heere zal van Zijne zijde in niet één dezer dingen falen. Het is voor ons als een volk, om onze plicht te doen, om voor ons eigen en voor onze medemenschen te arbeiden; den tijd, die wij hier hebben te gebruiken, met het grootste voordeel voor zoover als wij kunnen, in het betrachten om het Priesterschap en het volk te eeren, Gods Koninkrijk op te bouwen, een goed voorbeeld te geven en rechtvaardigheid te vestigen. Ik wil tot de jongelingen en jongedochters zeggen: mijne jonge broeders en zusters, welke hier dezen morgen mogen tegenwoordig zijn, ik wil dat gij uzelf een hoog doelwit stelt en dat gij begrijpt, dat gij uwe generatie hebt, dat gij uwe tijden hebt ontvangen in verbinding met uwe vaders en moeders in het opbouwen van Gods Koninkrijk. Gebruikt uw tijd niet met de dwaasheden en beuzelingen dezer wereld, maar tracht uwen tijd nuttig te besteden. Gij neemt één aan den menschen gegeven heeft, en ik stel veel belang in het opkomende geslacht. Ik weet voor mij zelf en niet voor een ander dat God onze kinderen, onze zonen en dochters, verwekt heeft, om de voetstappen hunner vaderen te drukken in het voltooiën van het groote werk van het Zion van onzen God. Ik begrijp, dat zij dit niet verstaan, er zijn slechts enkelen die vandaag de positie begrijpen die wij innemen en de verantwoordelijkheid waaronder wij zijn tot God en het heilig Priesterschap dat ons voortgebracht heeft en hier geplaatst te midden van een geslacht mannen en vrouwen op wier hoofden groote verantwoordelijkheden zullen rusten, in de groote gebeurtenissen welke elkaar in snelle volgorde zullen volgen, in den tijd waarin wij leven.

Voor zoover mij aangaat, ik weet niet, want het is mij nimmer geopenbaard, waarom mijn leven bewaard is gebleven, terwijl God Profeten, Apostelen en andere mannen Gods weggenomen heeft, die drie of vier, tien of twaalf, veertien of vijftien jaren gebruikt hebben tot het opbouwen van Gods Koninkrijk. Onze Zaligmaker zelf had slechts drie en een half jaar van onderzanding in het leeren van het volk, de organisatie van Gods Koninkrijk, het kiezen van twaalf Apostelen, Zijne kruisiging, Zijn dood en Zijne opstanding. De profet Joseph gebruikte omtrent veertien jaren in het vertalen van het boek van Mormon, de geschiedenis der Joden, het huis van Israël op dit werelddeel, en Gods handelingen met dat volk. Hij verrichtte dat werk en bracht voort het boek Leeringen en Verbonden, een wetboek van openbaringen, zoo groot in taal en beginselen, en het verslag van gebeurtenissen, zoo groot en belangrijk als ooit op aarde geweest zijn of hebben plaats gevonden. Hij volbracht al dit werk in omtrent veertien en een half jaar. Mijne broederen, de Apostelen, twee of drie Quorums zijn sedert mijne organisatie heengegaan; bijna allen, op mij zelf na, van een zeker tijdstip zijn heengegaan. Ik spreek deze dingen niet om te pochen, maar ik ben hier en

het is mijn plicht terwijl ik hier ben, om te trachten iets te zeggen dat voor de Heiligen der laatste Dagen van belang is. Ik stel belang in uw welzijn, in het welzijn van Zion. Het is het Zion van God, hier door Gods hand geplant en de Heere heeft het geleid en bestuurd en zal voortgaan dit te doen.

Gij hebt Apostelen met u, gij hebt hooge Priesters, Zeventigers en andere lichamen van het Priesterschap met u, en zij hebben eene groote verantwoordelijkheid op zich, in de hoedanigheid waarin zij arbeiden. Ik heb een groot verlangen, gedurende den tijd dat ik leef, dat het volk vooruit gaat, vereenigd wordt, den Geest en macht van God en hunner roepingen verstaat en begrijpt; gij zoudt dit doen en gij moet iets van dezen aard doen, om de doeleinden des Heeren uit te voeren. Gij staat hier in de bergen Israëls, voortgebracht door den Heere. Gij hebt hier een groot werk gedaan en er is een grooter deel nog te doen. Gij verlost de levenden en dooden en zendt duizenden Ouderlingen uit, om de inwoners der aarde te waarschuwen, aangaande die gebeurtenissen, welke over hen en ons zullen komen. Daarom moeten de Ouderlingen trachten getrouw te zijn, en wij moeten over onze zonen en dochters waken, hun goeden raad geven en een goed voorbeeld stellen, opdat wij geen smart zullen hebben, dat zij in de beginselen en handelingen zullen vervallen, welke niet recht en rechtvaardig voor God zijn, door ons voorbeeld.

Ik zeg, God zegene u; arbeid voor den Heiligen Geest, arbeid voor licht en waarheid, voor openbaring en inspiratie, leert de gedachten en den wil Gods aangaande uwzelve en de waarheid van Gods werk op aarde. Houdt uwe oogen open om te zien, uwe ooren om te hooren, en uwe harten om de waarheid te verstaan, en dat gij Gods hand zichtbaar mag zien door dit land, door dit volk en door de wereld, welke meer en meer zichtbaar zal zijn vanaf dezen tijd tot de voltooiing. God zegene u. Amen.

Ouderling Marriner W. Merrill

van het Quorum der Twaalven, was de volgende spreker. Het volgende is een kort verslag zijner opmerkingen. Hij zeide, wij hebben groote blijdschap, dat President Woodruff met ons is. Onze gebeden, dat hij veroorloofd zou zijn tegenwoordig te wezen, zijn beantwoord. Hij werd geleid, tot het overwegen der onder-richtingen alreeds door de broederen gegeven, voornamelijk waar zij de Schriften lazen, oude en moderne, en dezelve verklaarden. Deze boeken hebben zeer veel waarde, maar niet zooveel als de levende orakelen. De twee echter, vormen een volkomen gids. Wij konden beter buiten het bezit van den Bijbel en het boek van Mormon, dan buiten het levende Priesterschap, Gods orakelen met ons verkeerende. Er zijn bewijzen geweest van eene behoefte aan waardeering van de leiders der Kerk. Niet één van dezen kon aangewezen worden, welke ooit naar eene roeping gezocht had. Zij hadden nimmer het volk gevraagd voor hen te stemmen, en wanneer zij door de Kerk ondersteund werden, dan was de stemming vrijwillig gedaan. Het adres, dat een jaar geleden de

algemeenen conferentie was voorgelegd, was Schriftuur voor het bestuur der Kerk. Het werd ondersteund door het groote lichaam van het volk, beide in het algemeen en plaatselijk. Velen echter waren uit de vergaderingen gebleven waar het werd voorgesteld, omdat zij er tegen waren. Een ieder hunner zou eerder of later afvallen van de Kerk indien zij zich niet bekeerden. God wil geen gemeenschap hebben met hen, die zich niet nader tot Hem begeben en in overeenstemming zijn met de autoriteiten en raadgevingen der Kerk, tenzij zij zich bekeeren. De overgroote meerderheid echter ondersteunde Gods dienstknechten. Er was geen tusschenbeiden, geen onpartijdige lijn. God kent de verborgenheden van ons hart en zal hen in tijd openbaren. Allen die niet in harmonie met de Kerk zijn moeten zich spoedig bekeeren. Sommige mannen die belangrijke plaatsen bekleedden, hadden dit noodig, toch wenschen zij hunne roepingen als leeraars van het volk te houden. Allen moeten hunne harten onderzoeken en het oordeel uitspreken, dat rechtvaardig over hen was.

Ouderling Merrill wijdde nu de aandacht op geldelijke zaken. Hij trok de aandacht naar de publieke schuld die bestond als een gevolg van eene neiging tot borgen. Dit was volgens zijne gedachte eene gevaarlijke politiek, als het volk aldus onder slavernij geplaatst was, en schatting aan vreemd kapitaal moest betalen. Hoe velen van de Heiligen waren onder slavernij van hypotheeken op hunne huizen en hoeveelen hadden om deze oorzaak alreeds hunne huizen verloren? Wederom over publieke schuld sprekende, merkte hij op, dat sommigen het standpunt namen, dat onze kinderen bevoordeeld zouden worden door het gebruik van geborgde fondsen en dat zij de fondsen zouden afbetalen. Het was de opinie van den spreker, dat ons nageslacht genoeg te doen zou hebben zonder onder deze groote verplichtingen geplaatst te zijn.

Sommigen zijn voorzichtig geweest en hebben langs eene wijze financieele richting middelen verzameld. Als dit het geval is, waarom geven zij dan niet iets van hun overschot aan de Kerk om er mede te werken. Het zou volkomen veilig en behulpzaam zijn tot den vooruitgang van de stoffelijke welvaart des volks. Het behoeft niet als eene gave geschonken te worden, maar ter leen. Het zou echter een goed ding zijn, giften aan de Kerk te schenken tot hulp in het opbouwen van Zion. Ouderling Merrill sprak ook over het fonds voor de oprichting van een standbeeld van Brigham Young, waarvoor de giften langzaam toevloeiden en dit moest niet het geval zijn. Hij was van gedachten, dat eene herinnering aan een groot man zoo spoedig mogelijk moest voltooid worden en de daartoe noodige fondsen moeten voor den dag komen.

President Joseph F. Smith

gaf eene korte redevoering over de rechten van het Priesterschap. Hij verklaarde, dat er geen twee gelijke hoofden der Kerk konden zijn. De President van de organisatie was het hoofd en zijn overzigt bevatte zoowel de wereldsche als geestelijke belangen. Vandaar, dat als iemand van de Heiligen het werk Gods wilde hel-

pen door vrijwillige leeningen of gaven, dan moesten die aan de bewaarder in vertrouwen worden aangeboden. President Smith vermaande insgelijks het volk tegen het zich op den hals halen van schulden, voornamelijk van dien aard, welke het behoud hunner woningen als eigendom in gevaar brachten.

Ouderling Anthon H. Lund,

van het Quorum der Twaalven, was de volgende spreker. Zijne openings opmerkingen waren over de noodzakelijkheid van godsdienst klassen, waar alreeds door President Cannon over gesproken was. Hij las van eene openbaring, op blz. 250 van Leeringen en Verbonden, welke de verplichtingen behandelt van ouders tegenover hunne kinderen tot het onderwijzen van de beginselen van het Evangelie, en te bidden en oprecht voor den Heere te wandelen. Deze openbaring was zoo vroeg als in 1831 gegeven. Hij beschreef het idee, dat sommige menschen over dit onderwerp hadden, als bedriegelijk. Zij dachten het beter hunne kinderen geen godsdienstonderwijs te geven, maar hun toe te staan zonder zulke onderrichtingen op te doen groeien en hen op later leeftijd voor zichzelf doen kiezen. Geen kind kon opgroeien zonder in zekere richting voor indruk vatbaar te zijn, en als zij zich niet door behoorlijk onderricht tot God geneigd gevoelden, dan zouden zij misschien op later leeftijd goddeloos zijn. Als ouders hunne plichten niet deden, overeenkomstig de wet door den Heere neêrgelegd, en hunne kinderen dreven weg van de kabeltouwen van het Evangelie, dan zou de verantwoordelijkheid voor hunnen toestand aan de deur hunner ouders liggen — de zonden zouden op hunne hoofden komen. Het onderricht door de kinderen verkregen in de zondagsschool en lagere onderwijsklassen was niet voldoende; de grondslag er van moet tehuis gelegd worden. Deze lijn van gedachten voortzettende, verklaarde de spreker dat de jonge mannen, die in de Kerk-scholen toebereid waren, onmiddellijk als zij op zending gingen gereed waren hunne plichten in de bediening aan te vangen. Wij waren heden echter niet bekwaam een uitgebreid Kerk-schoolsysteem te onderhouden en dit maakte de godsdienstklassen steeds meer noodig. Het sluitingsgedeelte van de redevoering was gewijd om aan te toonen, dat onderwijs, om volkomen en goed in verhouding te zijn, zedelijk, lichamelijk en godsdienstig moest wezen en ook het gewone verstandelijk onderwijs moest insluiten.

Het koor zong het loflied:

„Let the mountains shout for joy.“

De dankzegging geschiedde door Ouderling Angus M. Cannon.

Palestina als een Staat.

Eene merkwaardige gebeurtenis van den tegenwoordigen tijd is de toenemende begeerte, welke onder het Hebreuwsche volk ontstaan is, om naar hun Vaderland terug te keeren. Niet langer dan vijftig jaren geleden werd een persoon, die aan de letterlijke vergadering van de Joden naar Palestina geloofde, door Godge-

leerden die de vergadering der Joden vergeestelijkten, als eene godsdienstige dweeper beschouwd, doch langzaam heeft het optrekken der Joden naar het beloofde land zich uitgebreid, zoodat het heden door een ieder duidelijk kan gezien worden.

Kort geleden liet een wetgever, Dr. THEODORE HERZL, een blaadje publiceeren, waarin zijne ideeën te lezen stonden aangaande de wijze op welke het oprichten van eenen Joodschen staat in het heilige land zoude kunnen plaats hebben. Het publiceeren van dit blaadje heeft de aandacht in groote mate getrokken, daar de schrijver als uitstekende autoriteit bekend is en zijne ideeën, ofschoon het onderwerp uitvoerbaar is, alom erkend zijn.

Ten eerste kondigt Dr. HERZL aan, dat deze vergadering volstrekt niet plaats kan vinden, als de Joden dit land niet als hun eigendom kunnen verkrijgen, omdat de geschiedenis leert, dat waar ooit de Joden zich in groot getal heen begaven, de jaloezie des volks aangehitst en door eene Anti-Semitische beweging gevolgd werd. Om het volk zich het land toe te laten eigenen, stelt hij het opmaken voor van onderscheidene organisatiën. „De vereeniging der Joden,” welke de eerste hiervan genoemd zoude worden, zou de zedelijke ontwikkeling van het volk ten doel hebben. De leden hiervan moeten de braafste en de edelste der vertegenwoordigers van het Jodendom zijn en moeten gelast zijn om tot een overstemming te komen met de Europesche gouvernementen en van hen de autoriteit ontvangen om hun doel te kunnen bereiken. Na dit ontvangen te hebben, moeten zij de onderhandelingen tot verkrijging van eene voldoende hoeveelheid land in Palestina beginnen, tot het oprichten van den staat. Deze organisatie moet borg staan voor het afmaken der schulden, welke op dit land rusten, de ontwikkeling der hulpmiddelen des lands ondernemen, wegen aanleggen en den vooruitgang des lands in alle opzichten bewerken. De tweede organisatie, welke als „De Joodsche Maatschappij” bekend zou zijn, zoude ten doel hebben het verzamelen van arbeiders, en hen naar hunne plaats van bestemming te geleiden. Aldaar gekomen zijnde, zouden deze arbeiders aanvangen, huizen, wegen en steden te bouwen, bosschen te teelen enz. Zij zouden in de gelegenheid gesteld worden om zich hunne woningen toe te eigenen en terwijl zij nog niet bekwaam zijn om zichzelf te ondersteunen, zoude de maatschappij hen te hulpe komen. De schrijver denkt, dat zoodra de werkzaamheden eenmaal goed begonnen zijn, er wel een markt zal ontstaan, waarop zij zich van de benodigdheden des levens kunnen voorzien en langzaam aan zoude het wel mogelijk zijn de vertegenwoordigers van handel en nijverheid in den staat te brengen en daarna zou het niet lang duren tot iedereen zichzelf van de benodigdheden des levens zoude kunnen voorzien. Het wordt gedacht dat het optrekken naar die nieuwe staat langzaam zou moeten gebeuren, b. v. groepen van familiën, kringen van bijzondere vrienden, of zelfs heele vergaderingen.

(Wordt vervolgd.)

De Siter.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

FRED. PIEPER, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

X

Halfjaarlijksche Conferentie.

De halfjaarlijksche Conferentie der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen in Nederland werd gehouden te Rotterdam op Zondag den 6^{den} Juni 1897.

Er waren tegenwoordig President Fred. Pieper en alle reizende Ouderlingen der Nederlandsche en Belgische Zending.

De morgenvergadering werd gehouden om 10 uur in het gewone vergaderlokaal, 73, Linker Rotterkade. Na eene korte toespraak van Pres. Pieper, spraken de volgende broeders zendelingen: G. J. Kruitbosch, D. J. Nijveld, G. J. S. Abels en R. N. Hill. Het Avondmaal werd bediend door Broeders H. Koldewijn en H. B. Denkers. De toespraken der broeders waren vol van levende getuigenissen, uitmuntende vermaningen en schatbare leeringen. De zaal was tot het uiterste gevuld en de geest des Heeren was in ruime mate over allen uitgestort.

De middagvergadering werd gehouden om 2 uur in de ruime zaal van „'t Nut van 't Algemeen”, Oppert 81. Buiten de broeders en zusters was een groot aantal vreemdelingen aanwezig. De spreker in deze vergadering was broeder William J. De Brij, welke de goddelijke zending van den Profeet Joseph Smith behandelde. Het koor, onder leiding van broeder Willemstijn droeg in deze vergadering de volgende stukken op zeer bekwame wijze voor: „Werk, want de nacht komt dalen” en „Zion staat met bergen omsingeld”.

Ten zeven uur werd de tweede vergadering in 't Nut gehouden. De zaal welke omtrent 500 personen kan bevatten was bijna geheel gevuld. Broeder Fred. Pieper, welke de „Artikelen des geloofs” behandelde, sprak tot de vergaderde menigte.

Daarna werd het halfjaarlijksch statistiek verslag, eindigende met den 31sten Mei, als volgt voorgelezen: Zeventigers 17; Ouderlingen 30; Priesters 27; Leeraars 39; Diakenen 26; Leden 724; Totaal ambtenaren en leden 829; Kinderen onder acht jaar oud 262; gedoopt 75; opgetrokken 13; overleden 11; Traktaatjes uitgedeeld 6795; huizen van vreemdelingen met traktaatjes bezocht 4553; op bijzondere uitnoodigingen 412; Evangeliegesprekken 1193; boeken uitgedeeld 724; vergaderingen gehouden 871. De algemeene autoriteiten der Kerk, het presidentschap der Europeesche Zending en de president en de zendelingen der Nederlandsche en Belgische Zending werden dan voorgesteld en door opsteken der rechterhand eenstemmig ondersteund. De Ouderlingen werden aangesteld om in de

volgende arbeidsvelden werkzaam te zijn: Frank W. Thatcher, Joseph Hogan Jr., en Rudolf Jans, Rotterdam; Richard N. Hill, William W. Francis en Klaas Jongma, Amsterdam; Herman Van Braak en Klaas Alkema, Groningen; Gerrit J. Kruitbosch, Henry Koldewijn en Brigham C. Holbrook, Arnhem; William J. De Brij en Herman B. Denkers, Dordrecht; Dirk J. Nijveld en Frank E. Hansen, Schiedam; J. B. Ripplinger en Albert C. Robinson, Luik, België; Gerardus J. S. Abels en A. v. d. Graaff, Brussel, België. Het koor zong in deze vergadering: „Eer g'uw woning hebt verlaten”, „Zaaient het zaad in den morgenstond” „Gij zijt heilig” op zeer gevoelige en indruk verwekkende wijze.

Deze vergaderingen waren de grootste, welke ooit in de Nederlandsche Zending hebben plaats gehad. Omtrent 70 broeders en zusters waren van andere plaatsen opgekomen en daar de geachte uitgever van het „Rotterdamsch Nieuwsblad” een bezoek van ons op zeer gunstige wijze had ontvangen en door een mooi artikel in zijn geacht blad onze conferentie zoowel als eenige onzer beginselen had aangekondigd, zoo waren ook vele vreemdelingen in onze conferentie tegenwoordig.

Dinsdagmorgen om 10 uur werd de regelmatige priesterschapsvergadering in het lokaal 73, Linker Rottekade gehouden. De zendingen gaven hunne verslagen van de werkzaamheden der laatste drie maanden, welke zeer aanmoedigend waren en aantoonde, dat de zending als een geheel met groote schreden voorwaarts gaat.

Nadat verschillende instructies door President Pieper waren gegeven, werd de vergadering voor drie maanden verdaagt.

Allen gevoelden, dat de conferentie in werkelijkheid een geestelijk feest was geweest voor degenen, die er aan deel hadden genomen en nog lang in aangename herinnering zal blijven.

Correspondentie.

*Ogden, Utah, U. S. A.,
2032, Ballentyne Ave.,
den 19den Mei 1897.*

Pres. Fred. Pieper, Rotterdam.

Geliefde Broeder! Het geeft ons ten allen tijde zeer groote blijdschap om uw veel vruchten voortbrengend blad „De Ster” te ontvangen en telkens te vernemen van den vooruitgang van het werk en de uitbreiding der Goddelijke Waarheid, het Evangelie. De ijver der broeders zendelingen, de hulp en ondersteuning van de Heiligen, verdienen aller lof en eer, en worden ook zeer hoog geprezen en iedereen verzekert, dat een groot en goed werk gedaan wordt in Holland, welker zending thans prijkt als een der meest schitterende sterren in het vaandel van het zendingswerk. Onze beste wenschen en gebeden vergezellen u en de Heiligen in Holland en wij vertrouwen, dat verdere vooruitgang op uw aller ijver volgen zal.

Wij (in het algemeen gesproken), maken het bijzonder goed

en de oorspronkelijke liefde van het Evangelie brandt in veler harten, terwijl anderen meer of minder waarde hechten aan de heerlijke voorrechten, welke in hun bezit zijn. De Hollandsche broeders en zusters wonen in de verschillende afdelingen der stad en behooren tot hunne bijzondere wijken, doch niettegenstaande hebben wij elken Vrijdagavond Hollandsche vergadering, welke trotsch de verschillende bezigheden der broeders en zusters toch zeer goed bezocht wordt, en meest algemeen schijnt een ieder zich te verheugen in het hooren van Gods Woord in zijne moedertaal.

Verder wenschen wij U mede te deelen, dat Broeder H. G. Gelderblom onder gezag van het presidentschap der Hollandsche vergadering is aangesteld als agent voor „De Ster” en zal voortgang maken om het abonnementsgeld te verzamelen, zoodat het aan u opgezonden kan worden.

Hopende, dat u deze weinige regelen in goeden welstand moogt ontvangen en biddende, dat de beste zegeningen u en allen mochten volgen, verblijven wij met de beste groeten aan allen,

Uwe Broeders in Christus:

I. SANDERS.

A. KOLDEWIJN.

B. JANSEN.

Presidentschap der Hollandsche Vergadering in Ogden,
per B. JANSEN. Sec.

Sleutel voor Godgelcerdheid.

(Vervolg van blz. 174).

Aldus zijn door den voortgang der gebeurtenissen, ontelbare millioenen werelden en wereldstelsels in het aanzijn geroepen, en gevuld met menschen, beesten, vogelen, boomcn en met al de groote verscheidenheid van wezens en dingen, welke ooit in Eden uitsproten of bloeiden, of de heuvels en valleien van het hemelsche Paradijs versierden.

Toen in den eindeloozen voortgang van gebeurtenissen de tijd voor de oneindige Wijsheid was aangebroken, om den aardbol dien wij bewonen, samen te stellen en te bevolken, werden de elementen geordend. Het schijnt, dat in het begin van dit groote werk de elementen, die nu zoo schoon geregeld zijn en geschikt tot het planten- en dierlijk leven, in een verwarden staat gevonden werden, volkomen ongeschikt voor het gebruik; waartoe zij nu dienen.

Er was een groot mengsel van elementen. Aarde, water, grond, lucht — in het kort, alle elementen waaruit deze massa was samengesteld, schenen volkomen verbonden of vermengd tot een groote chaös, en het geheel was overdekt met eene duisternis zoo dicht, dat het licht des hemels verduisterd werd.

Laat ons de beschouwing van gebeurtenissen zoo verheven en

ontzagwekkend staken. Laat het volstaan te zeggen, dat het bevel kwam, de duisternis vlood heen, de sluiër werd opgeheven, het licht drong door de schemering en de chaös werd zichtbaar gemaakt. O, welk een schouwspel! Een wereld zonder landschappen, zonder planten, zonder dierlijk leven, zonder menschen of bezielde wezens. Geen geluid verbrak de stilte dan de stem der loeiende winden en der spattende, schuimende wateren. Wederom weerklinkt eene stem over den afgrond en weerkaatst over de wildernissen, de massa van stoffen hoort het en siddert, en zie! de zee trekt terug, de modderige vormellooze massa verheft het hoofd boven de wateren. Kleine aardheuvelen groeien tot bergen. Zeer groote eilanden verschijnen daarna en ten laatste wordt het vasteland zichtbaar, met heuvelen en valleïën in eene groote woestenijs. ongemeten en onbetreden.

De oppervlakte, verwarmd en gedroogd door de leven-schepende stralen van de nu blinkende zon is toebereid voor de eerste zaden van het plantenrijk.

Een Koninklijk Planter daalt nu neder van eene andere wereld van ouder datum, en in zijne handen eene keur van zaden uit het oudere Paradijs hebbende, plant hij dit in den maagdelijken grond der nieuw geboren aarde. Zij groeiden en bloeiden daar, en zaaddragende, plantten zij zich voort, en bekleedden de naakte aarde met prachtige tafarelen en de lucht met welriekende geuren. Rijpende vruchten en kruiden waren ten laatste overvloedig. Toen, zie! van gindsche wereld zijn iedere soort van dierlijke wezens overgeplaatst Mannetje en wijfje komen, met zegeningen beladen, en eene stem wordt wederom vernomen: „Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt.”

De aarde, hare mineralen, planten, dieren en haar Paradijs zijn gereed, en van gindsche wereld van omhoog daalt een zoon van God met zijne echtgenoot neder. Aldus is eene volksplanting van den hemel, mogelijk wel van de zon, op onze aarde overgeplant. De zegeningen van hunnen Vader zijn op hen en de eerste groote wet van hemel of aarde, wordt wederom herhaald: „Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt.”

Van daar de natiën die op deze aarde wemelden.

Na jaren, toen het Paradijs door zonden was verloren, toen de mensch van voor het aangezicht van zijnen hemelschen Vader was verdreven, om te zwoegen, te kwijnen en te sterven, toen de hémel voor het oog verborgen was en, met eenige uitzonderingen, de mensch niet langer waardig gerekend werd, om de kennis van zijn goddelijken oorsprong te behouden, omsluiërde duisternis het verleden en toekomstende voor het heidensche verstand; de mensch kende noch zich zelf, noch vanwaar hij kwam, noch waartoe hij bestemd was. Ten slotte kwam een Mozes, hij kende zijn God en wilde gaarne de menschheid geleid hebben, om Hem eveneens te kennen en Hem van aangezicht tot aangezicht te zien. Maar zij konden Zijne hemelsche wetten niet ontvangen, noch Zijne tegenwoordigheid verdragen.

Aldus was de heilige man weder gedwongen het verledene met het geheimzinnige te omhullen en in het begin zijner geschiedenis aan den mensch een aardchen oorsprong toe te schrijven.

De mensch als een baksteen uit de aarde gevormd.

De vrouw uit een rib vervaardigd.

Dus, ouders wilden liever voor de ontlukende mannelijkheid de verborgenheden der voortplanting, of de bronnen van de altijd vloeiende rivier des levens verbergen, door het vertellen van het één of ander kinderachtig verhaal omtrent het pas geboren leven, ontstaan in den hollen stam van een ouden boom, of met willekeurigen groei als paddestoelen uit de hoopen afval voortkomende. O, mensch! wanneer wilt gij ophouden een kind te zijn in kennis?

De mensch, zooals wij gezegd hebben, is een afstammeling der Godheid. De geheele verborgenheid van het verledene en het toekomstige, met betrekking tot zijn bestaan, is nog niet door stervelingen verklaard.

Wij erkennen hem het eerst als een georganiseerd individu of intelligentie, met zijnen Vader in de eeuwige woningen verblijvende. Dezen georganiseerden geest noemen wij een lichaam, omdat hij, alhoewel uit geestelijke stoffen samengesteld, ieder orgaan bezit volgens het voorbeeld en in de gelijkenis of overeenkomstig het uitwendige of vleeschelijke lichaam, hetwelk hij bestemd is ter gelegener tijd te bewonen. De organen van denken, spreken, zien, hooren, smaak, reuk, gevoel enz. bestaan alle in hunne orde, zooals in het natuurlijke lichaam; het eene de juiste gelijkenis van het andere zijnde.

Dit individueele, geestelijke lichaam is voortgebracht door den hemelschen Vader, naar Zijne gelijkenis en beeldtenis en volgens de wetten der voortteling.

Het was geboren en opgegroeid in de hemelsche woningen, opgevoed in de school der liefde in den familiekring, en te midden der teederste omhelzingen van ouderlijke en broederlijke toegene- genheid.

In dezen eersten proeftijd, in zijn hemelsch tehuis, leefde en bewoog het zich als een vrij en met rede begaafd verstandelijk wezen, volgens zijn eigen wil handelende en, zooals alle andere verstandelijke wezens, onafhankelijk in zijn eigen sfeer. Het was onder zekere wetten geplaatst en verantwoordelijk aan het groote Patriarchale Hoofd.

Dit werd eenen „eersten staat” genoemd. En het is bekend, dat van de geesten, die aldus volgens hunnen wil konden handelen een derde gedeelte hun eersten staat niet gehouden hebben, daarom nedergeworpen en met banden onder de duisternis tot den oordeelsdag bewaard worden. Hun is niet veroorloofd, zich te vermenigvuldigen, of in de schaal der vooruitgaande wezens op te klimmen; wij zullen hen in dezen staat van gevangenschap en veroordeeling niet verder onderzoeken, want hunne laatste bestemming is niet aan stervelingen geopenbaard.

Den geesten, die hunnen eersten staat gehouden hebben, werd

toegestaan af te dalen en vleeschelijke tabernakelen op zich te nemen, in het aanvankelijk bestaan waarin wij hen in onze tegenwoordige wereld vinden en wat wij een tweeden staat willen noemen.

Bij het overschrijden van het gordijn, dat scheiding tusschen den eersten en tweeden staat maakt, wordt de mensch bewusteloos en in zijn tweeden staat ontwakende, is er wijselijk een sluier over het verleden geworpen.

In zijn sterfelijk tabernakel herinnert hij zich niet de tooneelen en de bekoorlijke verbindingen van zijn eerste vroegste kindsheid in de hemelsche woningen. Daarom begint hij opnieuw met de lessen van ondervinding, zoodat hij op gelijken grond begint met het nieuwgeboren lichaam en tot het weder ontwikkelen van zijne verstandelijke vermogens in opklimmende reeksen, welke gelijken tred houden met de ontwikkeling van de organen en vermogens van het uitwendige lichaam.

Gedurende zijn voortgang in het vleesch kan de Heilige Geest zijne vermogens geleidelijk doen ontwaken; en in een droom of gezicht, of door den geest van profetie openbaren, of liever het geheugen doen ontwaken tot een gedeeltelijk visioen, of tot eene flauwe en half bepaalde herinnering van de vroegere kennis en ontwikkeling. Hij ziet ten deele, en hij weet ten deele; maar nooit zal hij, met het sterfelijk vleesch bekleed, volkomen ontwaken tot de kennis en het verstand van den voormaligen staat. Het gaat boven zijn begrip, is onuitsprekelijk en zelfs onwettig om geuit te worden.

Zijn tweeden staat gehouden hebbende en de maat zijner verantwoordelijkheid in het vleesch vervuld hebbende, overschrijdt hij de vallei des doods en treedt een derden staat of beproevings-sfeer in. Deze wordt de Geestenwereld genoemd en zal meer uitvoerig besproken worden in het daartoe bestemde hoofdstuk.

De maat zijner verantwoordelijkheid in de geestenwereld vervuld hebbende, gaat hij door middel van de opstanding des lichaams over tot zijnen vierden staat of sfeer van menscheijk bestaan. In deze sfeer vindt hij zich bekleed met een eeuwig lichaam van vleesch en beenderen, met ieder zintuig en ieder orgaan hersteld, en tot het juiste gebruik geschikt.

Hij is aldus toebereid met organen en vermogens geschikt tot het bezitten en genieten van ieder element der lichamelijke of geestelijke werelden, welke de zinnen kunnen bevredigen of dienen tot geluk van ontwikkelde wezens. Hij heeft omgang, gemeenschap, bemint, denkt, handelt, beweegt zich, ziet, hoort, smaakt, ruikt, eet, drinkt en bezit.

In het kort, al de elementen noodig tot zijn geluk, zijnde gezuiverd, verheven en geschikt voor de sfeer waarin hij zich bevindt, zijn binnen zijn wettelijk bereik geplaatst en dienstig gemaakt tot zijn gebruik.

(Wordt vervolgd.)

Ontslag en Benoemingen.

Broeder Gerrit J. Kruitbosch is van zijne werkzaamheden in de vertakking Amsterdam eervol ontslagen en geroepen de leiding der vertakking Arnhem op zich te nemen.

Broeder Richard N. Hill is van zijne werkzaamheden in de vertakking Schiedam eervol ontslagen en geroepen de leiding der vertakking Amsterdam op zich te nemen.

Broeder Dirk J. Nijveld is eervol ontslagen van zijnen arbeid in de vertakking Arnhem en geroepen om de leiding der vertakking Schiedam op zich te nemen.

Broeder Frank E. Hansen is van zijnen arbeid in Rotterdam eervol ontslagen en geroepen om in Schiedam werkzaam te zijn.

Broeder Henry Koldewijn is van zijne werkzaamheden in Amsterdam eervol ontslagen en geroepen in Arnhem te werken.

Broeder Klaas Jongasma is van zijnen arbeid in de vertakking Schiedam eervol ontslagen en geroepen om in Amsterstam te arbeiden.

Broeder Rudolf Jans is eervol ontslagen van zijne werkzaamheden in Arnhem en geroepen in Rotterdam te werken.

Aangekomen.

Den 10^{den} Juni. Broeders Charles Wesson van Eden, Weber Co., Utah, en Hyrum Hand van Benjamin, Utah Co., Utah.

Broeder Wesson is geroepen in Amsterdam werkzaam te zijn en Broeder Hand in Groningen.

Zinnebeelden van een heilig leven.

Een heilig leven bestaat uit een getal van kleine dingen. — Kleine woorden, geen welsprekende reden of predikatiën — kleine daden, geen wonderen of veldslagen, of eene groote heldendaad van martelaarschap maken het ware christelijke leven uit. De kleine voortdurende zonnestrallen, niet het weerlichten, de waters van Silóam, welke zich „zacht bewegen”, niet de waters van de groote, machtige rivieren, welke in ruischende stroomen vlieden, zijn de ware zinnebeelden van een heilig leven. Het vermijden van kleine kwaden, kleine zonden, kleine onbestendigheden, kleine zwakheden, kleine dwaasheden, onbescheidenheden, onvoorzichtigheden, kleine toegeevendheden des vleesches — het vermijden van zulké kleine dingen maken de schoonheid van een heilig leven uit.

De goede en kwade jongen.

Een indiaan John geheeten, stond onder zijne bureu bekend om zijne strenge matigheid van levenswijze en eerlijkheid ten

tijde, dat de meesten van zijn geslacht in dien omtrek bekend waren als zijnde oneerlijk en loszinnig. Toen hem gevraagd werd hoe het kwam, dat hij te midden van zooveel verleiding steeds met zulk een deugdzaam leven voortging, gaf hij het volgende antwoord:

„Ik heeft,” zeide hij, „twee jongens in m3 hart — goeje jongen en kwaje jongen. De andere dag, de witte man mijn een dollar gaf, ik hert voor hem geschoten heb. Ik naar wigwam (hut der indianen) wilde gaan. Ik bij herberg kwam. Toen kwaje jongen zeg: ‚Stop, John — goed vuurwater binnen — maak je sterk voelen — maak je levend voelen — maak je prettig’. Maar goeje jongen zeg: „Nee, John, jij niet nemen het — maak je altijd vechten — zeer hoofd — blauw oog — jij over boom vallen en zeer doen — slecht goed! Jij niet nemen het” Kwaje jongen zeg: ‚Bah! John! jij man zijn, niet bang wezen — drink *één keer* — geen kwaad.’ Maar goeje jonge zeg: „Ach, John! Jij leste keer hetzelfde zeg, jij vergeten ben.” Zoo zij praten blijven; kwaje jongen een ding zeggen en goeje jongen ander — zoo ik niet weten wat doen zal. Dan goeje jongen zeg: „loop, John, loop naar vrouw, in wigwam, hard as jou kan. „Zoo dan ik wegloopen en dollar bewaren — hoofd bewaren — goeje naam bewaren — ik geen zeer doen. Goeje jongen, hij God — kwaje jongen — hij duivel is — ik naar hem niet luisteren zal.”

Het zou goed zijn, als er meer van ons zoo wijs als John waren en verstand genoeg hadden, om de kwade influisteringen te ontvlieden en naar de „stille, zachte stem” die in ons is luisterden.

Mill. Star.

Overleden.

Hiermede vervullen wij den treurigen plicht het noodlottig overlijden van MARIE KOOLJMAN (dochter van Br. en Zr. KOOLJMAN) geboren den 7den Juni 1894 te Rotterdam, hetwelk op Maandag den 14den Juni te Rotterdam heeft plaats gehad, bekend te maken. Wij betuigen den treurende ouders onze innigste deelname met het onverwachte verlies, hetwelk hun heeft getroffen, en hopen, dat de Heer, die het leven geeft en het leven neemt hun kracht zal verleenen om ook deze beproeving in het rechte licht te beschouwen.

Zr. de Wed. EKE BAKKER, geboren den 17den Augustus 1824 op het eiland Urk, is den 17den April 1897 te Amsterdam overleden. Zij stierf met de hoop op eene glorierijke opstanding

I N H O U D:

Algemeene Conferentie . . .	Blz. 177	Ontslag en Benoemingen . . .	Blz 191
Palestina als een staat . . .	„ 183	Aangekomen	„ 191
Halfjaarlijksche Conferentie . . .	„ 185	Zin: ebeelden van een heilig leven . . .	„ 191
Correspondentie	„ 186	De goede en kwade jongen	„ 192
Sleutel voor Godgeleerdheid . . .	„ 187	Overleden	„ 192

Uitgave van FRED. PIEPER, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.